

Ἐδῶ και σεις τῆς Ἀθηνᾶς
τὸ κράτος προσκυνεῖτε,
κι' ἔδῶ σὲ σφαίρας φωτεινὰς
ποτὲ μὴ λησμονήτε
πῶς κι' οἱ μικροὶ καμμιὰ φορὰ σηκώνουνε κεφάλι
καὶ γίνονται μεγάλοι.

Τοῦτο νὰ μὴν τὸ ξεχνᾶτε
σεῖς, ποῦ κράτη κυβερνᾶτε
ρωμαλέα και μεγάλα,
και σκεφθῆτε σοβαρὰ
πῶς ὑπάρχουν μέσα 'στ' ἄλλα
και μυρμήκια μὲ φτερά.

Ἐλευθερίας νόμος,
ποῦ δὲν τὸν θίγει μῶμος
και φαμφαρόνον χλεσῆ.

Ναὸς βουλῶν ἀρρήτων,
κι' ἔδῶ τῶν Ἐθνοτήτων
τὸ δόγμα βασιλεύει.

Κι' αὐτοὶ, ποῦ τὸ πατοῦν
και ξένην γῆν ζητοῦν,
τρῶνε μὲ τὸ κοντάρι
τῆς Ἀθηνᾶς στηλιζάρι.

Τέτοια ποῦ λὲς τοὺς εἰπα,
ξυλένιε παραλίπα,
κι' ἔκεινοι γελαστοὶ
γιᾶς μοῦπαν Ἀγγλιστί.

Και τώρα σύρτε 'στὸ καλό,
ἄνδρες ἀνδρῶν ὠραῖοι...
τὰ σέβη μου, παρακαλῶ,
'στὸν Ἐδουαρδ τὸν Γκρέυ.

Φωνάζετε και πρὸς αὐτὸν
πῶς κἀθ' ἔλπις τῶν νικητῶν
δὲν θ' ἀπομαίνῃ φροῦδη.

Και πῆστε του μ' ἄλλα πολλὰ
νὰ τᾶχη πάντοτε καλὰ
μαζὶ μὲ τὸν Σκουλοῦδη.

Κι' αὐτὸς 'στῆς Ἀκροπόλεως τοὺς βράχους ἄς πετᾶ...
γιᾶς γιᾶς μοῦ ξαναφώναξαν, κι' ἔπειτ' ἀπ' ἄλ' αὐτὰ
γοητευμέν' οἱ γόητες ἔφυγαν μὲ τὴν **Γόησσα**,
δμως αὐτὸν τὸν ἐρχομὸ κι' ἐγὼ δὲν τὸν ἐνόησα.

Φ. — Μήτε θὰ τὸν ἐνοήσης,
και μὴ θέλῃς ἐξηγήσεις
και γιὰ τοῦτο, κουνενέ,
ἀπὸ κάθε καφφενέ.

Μὴ συγχάζῃς μὲ πολλοὺς
σὲ Γερουσιῶν δμῖλους,
κι' ἄφινε τοὺς Ἰταλοὺς
νὰ κυττάζουνε δακτύλους.

**Τοὺς φρατέλους και πάλι
μὰ βρωμοῦσα τοὺς ψάλλει.**

Ἰταλία μας τζόγια,
μὴ μᾶς βρίζῃς μὲ λόγια,
ὄποῦ θέλουμε φτύσιμο.

Μὴ μᾶς δείχνῃς κακία
και πρὸ πάντων βλακεία
νὰ σοῦ λέμε μπραβίσσιμο.

Ἄδελφέ μας Ἀμέλιο,
σβύσε μ' ἕνα φραγγέλιο
τῶν Ροδιῶν τὴν λαύρα.

Κτύπ' ἄοπλους, Ἰαπότη,
Τζενεράλε Κιχώτη,
Τζενεράλε Παλάβρα.

Μὲ φρατέλους ἀβροὺς
οἶνε κάτω Σταυρούς,
δίνε σ' ἄλους βρισιαῖς,
τρέχα κλεῖν' Ἐκκλησιαῖς,
και κομμάτῃς ράσα,
και γκουάρντια ἐ πάσσα.

Μὴν ἀκοῦς κασκαρῖκαις,
μοναχὸς ἐπαινέσου,
και τῶν ἄλλων τῆς νίκαις
νὰ τῆς κἀνης 'δικαῖς σου.

'Στὴν ὑγεῖα σου θὰ πίνω...
σπάξτε τοῦτο κι' ἔκεινο,
και γερὸ μὴν ἀφήσης
'στὸ νησι παλ προκἀνατο,
νᾶχουν πάντ' ἀναμνήσεις
και γιὰ σὲ τὸν ἀθάνατο.

Φοβερὸ Στρατηλάτη
πριμαντόνας στωμύλης,
'στῶν Ροδιῶν τὴν πλάτη
τόσους ἄθλους φέπειλες.

Και σ' αὐτὴν ἐστιμμαίνεις
και τὸ πᾶν ἀπειλεῖς,
και φυσᾶς και φουάττεις.

Και πολυάθλος μένεις
κατὰ πάντ' ἀσφαλῆς,
Κουραμπῆς Στρατηλάτης.